

SE HER:

- Få tilsendt fremtidige nyhedsbreve på mail - tilmeld dig på viby-efterskole.dk
- Husk Adventsmødet d. 10. og 11. december

I dette nummer:

At Vælge	1
Sex, drugs & Rock'n Roll på Viby	2
Nyt fra bestyrelsen	3
Livet som forældre - et skæbnesfællesskab	4
En forunderlig oplevelse	5
Det kan kun jeg selv forstå!	6
Skuespillerdrømmen	8
Til stjernerne	9
Adventsmødet	10
5 & 10 års jubilæum	11
Viby musicalen 2010: RENT	12

Af Freja Mathiasen, 9. kl.

For mig er livet valg, små valg i hverdagen; vil jeg have en mad med spegepølse eller en med leverpostej? Vil jeg have kjole eller nederdel på? Grøn eller blå? Glad eller sur? Alt sammen valg i livet. Ganske vist små valg, men vigtige. Vigtige for hvordan vi har det, og hvordan vi udvikler os. I livet er der også et hav af større valg at tage, jeg har som 98 andre valgt ikke blot at tage på efterskole, men at tage på netop på Viby Efterskole. Vi er her alle af forskellige årsager, vi har valgt viby af forskellige grunde. Men et har vi tilfælles; vi har valgt Viby. Og netop fordi vi alle har valgt at være her, oplever jeg, at stemningen er mere positiv.

I onsdags valgte 3 af mine gode venner at komme ind på mit værelse og spørge, om jeg ville med ned at høre historie. Et valg de sikkert ikke har tænkt særligt over, men et valg, som betød utroligt meget for mig, et valg der gjorde at

jeg følte mig velkommen og elsket.

Jeg kan vælge at smile til dem jeg møder på gangen, ligesom de kan vælge at smile til mig. På den måde kan vi vælge at gøre nogens dag en smule bedre.

Man kan også selv vælge hvordan man opfatter andres signaler Hvis man har valgt at tro på, at ingen kan lide en, og at enhver som kontakter dig, kun gør det af medlidenhed, så har man jo på forhånd valgt at være negativt indstillet overfor alt alle andre kommer med. Man kan vælge at opfatte andres ord og handlinger positivt eller negativt. Ligesådan er det med ting. Man kan være positiv eller negativ overfor de ting man møder. Jeg kan vælge at være sur og tvær over, at jeg skal gøre rent her på efterskolen, men jeg vil hellere vælge at være positiv omkring det. Så er der nemlig større chance for, at det rent faktisk bliver en positiv oplevelse.

Jeg har valgt, at jeg vil have et

godt år her på Viby efterskole, og jeg har også valgt, at jeg vil gøre mit til at andre også får det. Jeg synes det virker som om de fleste andre her har truffet samme valg. Jeg tror, at det er derfor, det hele fungerer så godt.

*Vi har kun et liv
En stund under solen, som
blomster og siv
Vort vilkår, spændt ud mellem
smerte og lyst
At vokse, at blomstre,
at modnes til høst,
Tilfældighed smedet til
skæbnesmotiv
Kun et er vort liv.*

Helge Severinsen

Ja, vi har kun et liv. Vi må vælge for det ene liv, vi har. Nogle valg bliver man glad for, andre fortryder man Personligt er jeg lykkelig for, at jeg valgte Viby Efterskole.

Sex, drugs & Rock'n'Roll på Viby

Af Eva X. Stockholm, 9. kl.

Sex er bandlyst på Viby. 'Drugs' er på samme måde som sex hjemsendelsesgrund. Men Rock'n'Roll, det er noget, vi har her.

Da tribuner og trommesæt blev stillet op i multisalen, var Viby gennemsyret af Rock'n'Roll. Koncerten var en kombination af musikholdene lige fra begynderne til de øvede, og af de fritidsband der allerede efter ca. en måned var opstået. Der var en god stemning i luften inden. Folk, der havde musik, glædede sig til at komme ned og fyre den af, og se hvordan de andre hold lød, og hvad de spillede. Os der ikke havde musik, anede ikke hvor talentfulde vores stadig nye venner egentlig var og havde ingen forvent-

Vi håber, alle har fået det ud af efterskoleåret, som de har ønsket - og gerne lidt mere.

ninger. Derfor var vi nogle der sad helt paffe efter begynderne havde åbnet det hele. Dem, der havde musik, var helt oppe at køre. De råbte og klappede, og det fik hurtigt os andre med. Efter de første numre skulle man tro, det ikke kunne lyde bedre. De vildeste soloer blev spillet, der blev råbt ind i mikrofonen, og man kunne mærke bassens rytme i kroppen hele tiden. Særligt under et nummer gik folk helt amok. Alle - bortset fra de drenge der rodede rundt nede på gulvet og tilbødte musikerne - stod op. Ja taget lettede virkelig, da der blev spillet Zombie af begynderne.

Folk viste nye sider af dem selv. Lige pludselig lagde man mærke til, hvem der sad bag trommesættet og fyrede den maks. af. Dem, man ikke havde regnet med kunne synge, lød lige pludselig som om de i virkeligheden sang bedre end Christina Aguilera og Aura tilsammen.

Jeg fik gåsehud flere gange den aften, af alle de overraskende sider af folk og af de fede numre. Da vi efter at have hørt alle bands og sammenspilshold, og fået et fedt indtryk af hvordan musiklinjen udfoldede sig, smuttede jeg selv ned for at høre, om jeg ikke kunne komme på et af begynderholdene med det samme.

Selvfølgelig var der nogle skønhedsfejl, men det betyder intet i det store billede. Vi har jo kun været her små to måneder, og nogle af dem på scenen har aldrig haft et instrument i hånden før.

Dem bliver jeg nødt til at give noget respekt. Respekt for at de ville stille

sig op, og bare fyre den af.

Samtidig bliver jeg også nødt til at give noget respekt til Vibys musiklærere Ole og Morten, som har arrangeret koncerten, og været henholdsvis lyd og lysmand under den. De har fået alle holdene til at harmonere, selvom det umiddelbart kunne blive lidt besværligt at få en violin og nogle saxofoner til at lyde perfekt med en elguitar. Men det lyder perfekt, når Vibylærerne får udnyttet vores elevholds forskellige talenter. Til sidst bliver jeg nødt til at give noget respekt til elevholdet. Folk lyttede koncentreret og interesseret til hinanden. Men gik også helt amok på de rigtige tidspunkter, dansede, klappede og piftede. Det var en fantastisk oplevelse at stå som publikum, og være en del af en følelse af sammenhold og respekt over for hinanden. Jeg tror bestemt også dem på scenen nød det. Nogle var nervøse, men alle fyrede den af. Viby 09/10 vi fyrer den af, og ejer helt klart rock'n'roll.

Kalender

Oktober	November	December
2-5/10 Forlænget weekend	Uge 45 10.kl. Brobygning/9.kl. Skema	7-9/12 Særlig skema
Uge 42 Efterårsferie	Uge 46 10.kl. Brobygning/9.kl. Projekt	10/12 Adventsmøde
20/10 Bio: Drengen i den stribede pyjamas	16/11 Fremlæggelser af projektopg.	11/12 Adventsmøde
26/10 Intern fest 27/10 Koncert	20/11 Jacob Holdt: "Amerikanske billeder"	15/12 Rollefordeling
29/10 Spil-dansk-dag	20 og 22/11 Forældresamtaler 24/11 Bio: Bølgen	17/12 Juleafslutning med lærere og elever
31/10 5 og 10 års Jubilæum	25/11 Klippe-klistre-dag/ Intern fest	18/12 Rengøring

Nyt fra bestyrelsen

Af Niels Erik Jespersen,
Bestyrelsen

Så skriver vi oktober, og skoleåret er kommet ind i arbejdsperioden.

Alt det ukendte, nye er ikke længere ukendt og nyt for skolens elever.

På efterskolernes dag, har alle fungeret som rutinerede, "garvede" efterskoleelever der viser interesserede rundt, og glemt er tiden, hvor man selv følte sig usikker og beklemt ved det nye sted og alle de nye mennesker.

Som lokal borger er det altid en stor glæde at se det liv, der kommer i byen, når nye elever fra 4-5 efterskoler befolker bybilledet Og lige så dejligt som bestyrelse, at se hvor mange biler der har været i byen, og da specielt på Viby, den sidste søndag i september.

Bestyrelsen vil gerne skabe de bedste rammer for en god skoleperiode, så ud over de nødvendige ting som økonomi og administration, har vi nogle spændende udviklingsopgaver foran os.

Vi har længe puslet med tankerne om flere og bedre forhold for undervisere og elever, udmøntet i en ny elevfløj og et eller flere

klasselokaler/samlingsrum. Finanskrisen har gjort långivere meget forsigtige, så det er svært at få medfinansieret nye projekter den vej rundt.

Vi giver ikke op, men arbejder videre med nogle reducerede projekter, hvor der ikke skal så mange penge til her og nu, og hvor vi gerne skulle bevare den kvalitet og helhed i byggeri, som vi gerne vil kendes for på Viby. Vi håber meget at kunne få noget sat i gang medens byggepriserne er lave.

Samfundet udvikler sig løbende,

og vi bliver også nødt til at være "up front", hvis vi gerne vil drive efterskole i fremtiden. Derfor er det vigtigt, at bestyrelsen hele tiden får indsamlet tendenser i samfund og blandt unge. Vi arbejder derfor med en netbaseret spørgeskema-undersøgelse, der, brugt rigtigt, kan holde fokus på, hvad det er for forhold, der gør Viby til det unikke uddannelsessted, vi gerne ser det som, -og hvordan vi løbende udvikler det.

Fortsat god arbejdslyst til alle.....

Som lokal borger er det altid en stor glæde at se det liv, der kommer i byen

Livet som forældre til en efterskoleelev – et skæbnefællesskab

Og hver gang han/hun drager af sted om søndagen, bliver vi igen mindet om, at løsrivelsesprocessen fra mor og far er ultimativ og uigenkaldelig – der er ingen vej tilbage!

Af Lene og Jens Christian Tambjerg, Viby-ansatte og forældre til en efterskoleelev

Stilheden drøner igennem huset. Ikke noget TV, som kører i baggrunden, ikke nogen latter fra kammerater på besøg, ikke noget vasketøj at vaske, ikke nogen munde at mætte, ikke nogen diskussion om lektielæsning og oprydning på værelset – INGEN TING! INTET!

Ovenstående er et let genkendeligt scenario for forældre, som netop har sendt deres teenager på efterskole. Og derfor også for Lene og jeg, som nu er i en ny situation, efter i mange år at have modtaget elever på Viby Efterskole - vi har netop sendt

vores store søn på efterskole..

At være forældre til en efterskoleelev er et skæbnefællesskab, som vel omkring 55.000-60.000 voksne hvert år deler. For efterskolerne har i år modtaget omkring 27.000 unge og med biologiske forældre og "bonusforældre" er tallet nok ikke skudt helt ved siden af – en ikke uanselig Facebook-gruppe, man vil kunne blive medlem af..

Og at vi forældre er i et skæbnefællesskab er vel ikke for store ord? For det er ikke kun de kære unger, som er draget på efterskole, som indimellem kan ha' det svært. Vi, de voksne, husker vel kun alt for godt køreturen (og de mange tanker og spørgsmål, som fløj gennem hovedet) på vej hjemad i bilen, da vi havde afleveret afkommet på efterskolen hin søndag? Og hver gang han/hun drager af sted om søndagen, bliver vi igen mindet om, at løsrivelsesprocessen fra mor og far er ultimativ og uigenkaldelig – der er ingen vej tilbage!

Det værste ved det hele er vel egentlig, at vi næsten dagligt

bliver mindet om, at de er ved at være voksne, og vi er ved at være gamle! At vores børn, stort set, klarer sig uden vores hjælp på efterskolen. Når de selv vasker tøj, selv finder ud af tog- og bustider med skift og selv løser de problemer, vi hjalp dem med før. Når stilheden er værst, hungrer man jo nærmest efter at knægten kommer hjem i weekenden med 2 store sække vasketøj og en tom pengepung. I stedet får man en SMS, hvor der står: "Nej, jeg kommer ikke hjem i weekenden" og et: " ja-ja @", til spørgsmålet om han har det fint..

På sidste skoledag har vi på Viby tit hørt udsagnet: "Det bedste år i mit liv" fra elever, som et udtryk for, at de gennemgik en fantastisk personlig udvikling på efterskolen. Alligevel er det overraskende for os, at man som forældre også bliver en del af den udvikling, og at knægtens udvikling og løsrivelse har så stor en indflydelse på ens dagligdag (om vi vil det eller ej). Og skal man være fræk, kan man vel nærmest påstå at efterskolen ikke kun er med til danne de unge mennesker, men også er med til at bringe os forældre nye steder hen og udfordre vores tilværelse. En tilværelse som pludselig ikke kun drejer sig om vores børn, men også om hvor vi selv er i tilværelsen, hvis vi skulle ha glemt det. Det er vel i grunden ikke så ringe endda..?

Pyh! Reddet af de to mindste børn, som kommer hjem fra skole.. Endelig nogen til at udfylde stilheden, at hjælpe med lektier, drikke eftermiddagste med, diskutere lektielæsning og oprydning på værelset med – ENDELIG INDHOLD I TILVÆRELSEN IGEN!

En forunderlig oplevelse

Af Flemming Deleuran, en overrasket lærer

I dette skoleår blev vi bedt om at lave nogle aktiviteter på vores vagtaftener, som eleverne "gratis" kunne komme til, så vi undgik, at for mange elever blev på deres værelse. Jeg havde de sidste par år tumlet med en tanke om at lave et oplæsningshjørne. I år skulle det være.

Nede i kælderens har vi et rum, Atlantis, hvor der blandt andet er et par sofagrupper med store gamle lædermøbler. Hyggen kunne skabes med et par levende lys på bordene, og en lampe kunne placeres ved den største lænestol.

Til første aften, hvor jeg annoncerede højtlesning, havde jeg valgt en tekst af Jostein Gaarder (der måtte gerne være lidt at tænke over). Jeg gik ned og gjorde lokalet klar. Jo, det så rigtigt ud. Jeg lod mig synke ned i den dybe sorte læderstol og ventede. Stemningen virkede rigtig. – Men ville der komme nogen elever? Tiden nærmede sig – ingen elever. Den blev 1 minut over. Det var nu en skam, hvis slet ingen havde lyst til at sidde stille og lytte i 20 min. Jeg besluttede, at jeg ville læse blot, der kom 2. Døren gik op, og 2 elever kom ind. De blev efterfulgt af 2 mere. Vi havde en fin fælles oplevelse og snakkede lidt om teksten bagefter.

2. gang var jeg meget spændt på, hvad der ville ske. Var det det eller var min fornemmelse af den positive stemning rigtig. Der kom godt 10 elever, og stemningen var lyttende og intens.

Hvad ville der ske 3. gang? Den lille gruppe havde fungeret som en helhed. Lidt flere kunne vi godt være i sofaerne, men ellers måtte de sidde rundt om i lokalet eller på gulvet, og det var ikke optimalt. Da jeg gik

ind i lokalet for at gøre klar, var der allerede kommet en 12 – 15 stykker, og inden jeg kom i gang, havde over 30 elever placeret sig rundt om i lokalet. Selv om der var så mange fandt oplæsningen sted i koncentreret stilhed – 30 efterskoleelever helt stille i 20 min!! Jeg havde valgt en fantastisk fortælling af Karen Blixen. Desværre fornemmede jeg bagefter, at den ikke faldt rigtig i elevernes smag. Ærgerligt, når der nu var så mange interesserede.

Jeg håbede det bedste 4. gang. 10 ville være passende til en tæt stemning. Mange elever spredt rundt i lokalet havde nok været for svært at samle i oplæsningen. Hvad jeg aldrig havde forestillet mig, var, at der indfandt sig godt 35 elever for stilfærdigt at lytte til denne uges oplæsning.

Jeg undrer mig stadig. Der er så højt et aktivitetsniveau på en efterskole, og alligevel finder så mange elever tid til at sidde og lytte. Der er ingen billeder og intet show, og alligevel har de valgt roen. Om det vil fortsætte, har jeg ingen anelse om, men indtil videre har det været en tankevækkende og varm ople-

velse. Hvorfor har jeg ikke kastet mig ud i det noget før? Rart at nogen kan give en et lille skub.

Det kan kun jeg selv forstå!

Af Ditte Marie Kristiansen,
10. kl.

Jeg var
spændt, glad
og med lidt
sommerfugle
i maven de
første dage.

Sangen "De smukke unge mennesker" siger for mig en masse om det at gå på efterskole. For jeg kom ind i noget jeg ikke vidste, hvad var, og hvor folk kom fra vidt forskellige steder i landet. Jeg var spændt, glad og med lidt sommerfugle i maven de første dage. Men jeg var fuldt og fast indstillet på, at sammen med de andre elever, ville jeg gøre "Viby Efterskole" fyldt, og få den til at summe af liv.

Det har jeg og mine nye kammerater også gjort. Jeg er nu en del af elevholdet 2009/2010, for det har jeg valgt, at jeg vil være. Det er nok ikke alle, der forstår det, men JEG forstår det, for jeg har valgt det. Jeg har valgt et år, hvor alt skal være anderledes. Et år hvor jeg muligvis gik ind som "teenager", men vil komme ud som "ung". Jeg har valgt et år, som det kun er mig selv, der helt og fast kan forstå valget af! Selvfølgelig kan der komme mange bud på, hvorfor

jeg har valgt det, men inderst inde vil det bare kun være mig selv, der kan forstå det. For også som efterskoleelev kan jeg forsikre om, at man ikke helt ved, hvorfor alle ens nye kammerater på efterskolen lige netop har valgt denne skole, og man er heller ikke helt sikker på, hvorfor de har valgt at tage på efterskole.

Men det er heller ikke det vigtigste. Det vigtigste er, at man selv forstår det, og man selv er klar over, hvorfor man er på "Viby efterskole".

For når der er styr på den ting, har vi alle fortjent vores "længe leve!"

*Det ka' kun de selv forstå
og de smukke unge mennesker
Gid de længe leve må*

*åh de smukke unge mennesker
Gid de længe leve må*

Kim Larsen

1.
*De kom flyvende med storken
Til dette gudsforladte sted
Fra alle fire verdenshjørner
Hvis vi tar' det hele med
Og nu er de blevet voksne
Ligner ikke mer' sig selv
Stemmerne er forandret men
Vi kender dem alligevel*

*Omkvæd.
Åh de smukke unge mennesker
pludselig er de stukket af
som legesyge sommerfugle
den allerførste sommerdag*

*Hvad det er de vil med livet
det ka' kun de selv forstå
og de smukke unge mennesker
gid de længe leve må*

2.
*Der var nogle som blev tilbudt
andre måtte nøjes med
Digitale vuggestuer
og tilfældig kærlighed*

*Omkvæd.
Og de smutter før man ved det
Pludselig er de stukket af
som legesyge sommerfugle
den allerførste sommerdag*

*Hvad det er de vil med livet
det ka' kun de selv forstå
og de smukke unge mennesker
gid de længe leve må*

3.
*Der var nogle som blev elsket
andre måtte nøjes med
Digitale vuggestuer
og tilfældig kærlighed*

*Omkvæd.
Hvad det er de vil
med livet*

Skuespillerdrømmen

Nogle af eleverne deltager i en essay-konkurrence, udskrevet af DASK, om skuespillerdrømme.

Her er 2 af de indsendte essays.

Af Kirstine Damgaard
Henriksen, 10. kl.

Lysen omslutter hende. Hendes stemme varmer rummet op med sin bløde, men dog stadig robuste klang. Hendes ansigt er sminket til den store rolle, som hun spiller til perfektion. Hun står der på scenen, i rampelysets forblindende oplysning og udfører det, som hun så længe har villet. Det giver et sus i maven, det gir det kick. Det kick som er grunden til at stå der. Der hvor hun kan stå med publikums jagttagende blikke rettet mod sig, mens alt udenfor er ligegyldigt. Alle de hverdags-problemer alle går med glemmes helt, hvor de før har ligget som et tæppe af urolighed i underbevidstheden.

Det er derfor. Grunden til

alt arbejdet er dette kick. Der hvor hun står i verdens midte, helt gemt fra alt og uden nogen som helst bekymring. Og dér, midt i kampens hede, får hun et smil bredt over sine læber, mens publikums stående bifald lyder, og det røde tæppe langsomt ruller ned.

Derefter svinder hendes smil hen. Hun går ned i den triste kolde gaderobe. Sætter sig ned og begynder langsomt med svag hånd, at tage alt det flotte teatermake-up af. Det tykke lag har været med til at dække nogle rynker, som så småt er begyndt at komme. Hun er ved at komme op i årene, og hun ved, at jobbene bliver der mindre af. Hun er ved at være for gamle til at spille den samme vovede rolle. Snart begynder de at give hende alle de dårlige tilbud, men hun kan ikke sige nej, hun tør ikke. I frygten for at blive glemt. Så på et tidspunkt kan de slet ikke bruge hende mere, hun bliver for kedelig,

en kliche. Og så må hun tage nogle andre jobs, gå med aviser eller sidde ved kassen i Fakta. Kun alt for velvidende om at hun engang var stjernen på scenen.

Derefter er der kun at håbe. Håbe på at de vil bruge hende, så hun kan komme tilbage, hvor hun hører til. En tåre triller ned af hendes kind og laver en flænge i den teatermake-up, der stadig sidder halvt på. Hun forstår det ikke, hun troede hun havde været i gennem det hele. Først optagelses-prøven til teaterskolen og så alle de skuffende jobs, hvis der overhoved var nogle jobs.

Men nu står hun her, på toppen af sin karriere, og kan langsomt se det hele smuldre.

Det er en evig kamp.

Til Stjernerne

Af Sidsel Eriksen, 10. kl.

Midtnormalen i en trekant skærer hinanden i centrum for den omskrevne cirkel. Jeg er ligeglad. Vinkelhalveringslinjerne i en trekant skærer hinanden i centrum for den indskrevne cirkel. Jeg er stadigvæk ikke interesseret. Jeg skubber det væk med armen, og med et ordentligt bump ligger alle mine matematikbøger og hæfter på gulvet. Læreren tier, og alle 25 elevers blik er stift rettet mod mig. Verden holder vejret. Musikken begynder, og i to hurtige spring står jeg oppe på katederet. Mine cowboybukser og den forvaskede T-shirt med pandaen på er byttet ud med en lille tætsiddende kjole i guld. Jeg begynder at synge, sangen er hjemmekomponeret. Hele klassen er efterhånden endt oppe på bordene, alle skræler med på sangen, hvis tekst alle kan. Alle frygtede de, at de ville blive fastholdt i matematikkens jerngreb, for aldrig mere at slippe fri. De var allerede så småt ved at blive kvalt i brøker og ligninger. Nu flygter læren, matematikkens skaldede skolehobbit, ud af lokalet. Jeg redder dem. Det er det, jeg vil. Jeg vil redde mennesker ud af en tilværelse bestående af brunt tøj og regnestykker. Jeg skal synge på katederet! Jeg vil spille musicalen, mit liv skal være en musical. Jeg skal have hovedrollen, hovedrollen i mit eget liv, men også i andres. Jeg skal betyde noget i andres liv. Jeg er ikke bare én ud af en milliard andre mennesker, men noget særligt. Jeg er bange for at dø, bange for at blive begravet og spist af orm. Bange for at blive glemt. Blive fortid. Michael Jackson vil aldrig forgå. Med en krop af plastic liggende i en kiste af guld, vil han være det eneste tilbage efter en atomkrig. Men status er, at min næse er ægte nok, og jeg har ikke engang råd til at kunne guldbelægge en tændstikæske.

Jeg vil ikke indse, at mit liv måske bliver en katastrofe, og at det faktisk er lige meget, fordi jeg er så lille og ugyl-dig. At mase mig vil være som at mase en myre, verden vil glemme mig med det samme, fortsætte som om ingenting var sket. Jeg er ingenting, ofte har jeg fået det bekræftet af andre. Ordene er blevet ved med at flyve rundt inde i hovedet på mig, og de er aldrig sluppet

ud. Hvis mit liv blev sendt til syn, ville pladerne blive klippet med det samme.

Jeg er taget til flere auditions. Har så mange gange stået foran de fire dommere, der har skullet beslutte, om jeg var dygtig nok til at få en rolle i deres opsætning. Jeg giver alt, hvad jeg har i mig. Danser, synger og fremviser en lille monolog. Hver gang er det som om, at mit allerinderste bliver vredet op, som en våd klud, slået ud i luften og lagt til tørre. Jeg har øvet mig så meget, og håber så inderligt, at de vil kunne se lyset i mig, og lader mig få en chance til at optræde på deres scene. Så står man der, og venter på deres afgørelse med hjertet oppe mellem mandlerne. Men hver gang har deres dom været som at få kastet et glas koldt vand i ansigtet. Brat og brutalt vækker de en fra dagdrømmen, og man bliver kastet tilbage til virkeligheden. Jeg drømmer om at blive musicalstjerne. Jeg drømmer om at stå i spotlight, og vise hele verden hvad jeg kan. Når jeg siger det højt, kikker folk på mig med øjne, der tydeligvis tvivler på, at jeg har talentet til det. Derfor siger jeg det sjældent højt. Så høje tanker må man ikke have om sig selv. Men hvorfor skulle det ikke kunne blive mig? Hvorfor kunne jeg ikke være en af de få, der faktisk får en plads på en af teaterskolerne? Nogle skal jo ind, for nogle bliver drømmen jo til virkelighed.

At være skuespiller må være det mest spændende job. Teatret er mit frirum, hvor jeg kan spille en rolle og overskride mine grænser. Jeg kan formidle mine følelser og udtrykke mig. Tit bliver det at være en skuespiller noget ganske rosenrødt oppe i mit hoved. Noget med at stå på en scene og modtage klapsalver, at gå til gallapremiere i fantastiske kjoler og mødes med alle de kendte. Det må være grunden til, at så mange unge har en drøm om at blive skuespiller. Vi glemmer nok, at det langt fra er hverdagen for en skuespiller. At være skuespiller er utroligt hårdt arbejde. For det første er der alt for få roller og alt for mange skuespillere, så det er meget svært at få arbejde. Presset må også være utroligt stort, når man arbejder på et stykke eller en film. Hvis man ved, at det er det man gerne vil, og man har gjort sig klart, at det vil

blive utroligt hårdt, men at man er villig til at kæmpe, så må det også kunne lade sig gøre. Er det ikke i orden at have drømme? Realistiske eller ej, det betyder vel ikke det store, det gør dem ikke mindre fantastiske at drømme om. Jeg er ikke villig til at vinke drømmen farvel for evigt. Jeg kan ikke bare skære den ud af mit hjerte for aldrig at finde den igen, bare fordi den måske ikke vil gå i opfyldelse. Jeg drømmer i samtlige matematiktimer, om at rejse mig op og give den gas foran hele klassen, i bedste High School Musical stil. Men da jeg lyder som en kordreng med hæmorider, når jeg synger, og da jeg ved, at der ikke pludselig vil kommet et orkester ud af bogreolen i klassen, kommer det højst sandsynligt aldrig til at ske. Men det er ikke det, der er vigtigt. Det er drømmen om mig i den rolle, der tæller.

Nogle satser alt for at få en karriere som skuespiller. Kun for ganske få går drømmen i opfyldelse. Jeg har altid fået at vide af mine forældre, at jeg skal følge mine drømme. Men når jeg for femte år i træk, ikke kommer ind på den danske teaterskole, hvad vil de så sige? At jeg bare må tage endnu et år bag rulle-disken i Netto, og forsøge igen næste år? Imens alle mine venner får en uddannelse og senere arbejde og familie. Vil jeg selv kunne holde det ud? Måske bliver man nødt til at være mere realistisk. Hvis man bliver ved med at søge ind på teaterskolen, kommer der vel også et tidspunkt, hvor man bliver nødt til at indse, at man bare ikke er dygtig nok. Hvis man har været fast besluttet hele livet igennem, at det er det, man vil være og intet andet, står man jo pludselig helt på bar bund. En nødplan, hvis drømmen ikke holder, er nok meget fornuftigt.

Vi drømmer vel allesammen, at noget større og bedre skal ramme os en eller anden dag. Vi gætter på, at netop en skuespiller karriere vil gøre os lykkelige. For størstedelen af os forbliver det bare en drøm, og forhåbentlig finder vi lykke på anden vis. Men for nogen bliver drømmen til virkelighed.

Jeg håber at dansen på katederet, vil leve op til forventningerne.

Adventsmødet

længere væk, har mulighed for at deltage fredag aften. Det bliver muligt at invitere hele familien med til Viby Efterskole. Tilmelding til arrangementet følger senere.

I pausen vil der blive serveret kaffe, og vi opfordrer til at lægge en lille skilling til fordel for Aids-ramte børn i Tanzania.

Vi håber på endnu en stor tilslutning fra forældre, søskende og gamle elever til at gøre disse 2 aftener til noget særligt.

Af René Hansen

Det traditionsrige adventsmøde i december, hvor eleverne for første gang viser et færdigt produkt på scenen, er i år delt over 2 aftener: Torsdag d. 10. og fredag d. 11. december.

Adventsmødet er en fast tradition på skolen og har hvert år bragt forældre og søskende til eleverne sammen til et festligt arrangement, hvor eleverne optræder med sang, musik og dans.

Skolens to kor indleder henholdsvis 1. - og 2. del. Musikken er sat sammen ud fra musikundervisningen på de enkelte sammenspilhold, og hvert af holdene optræder med to til tre numre. Dansen er ligeledes med udgangspunkt i undervisningsholdenes daglige træning indenfor de forskellige stilarter.

Vi har valgt at gennemføre 2 ens arrangementer, da det så er muligt for flere familiemedlemmer at se eleverne optræde. Vi anmoder derfor alle, der er bosat på Fyn og i trekantsområdet, om at komme torsdag d. 11. december, så de, der bor

Hele arrangementet er kædet sammen af to konferencier.

Årgang
04/05,
da de var
elever på
Viby

5 & 10 års Jubilæum - Årgang 04/05 og 99/00

Der er nu gået enten 5 eller 10 år siden daglige morgentjek og stilletime var en del af din dagligdags rutine!

I den anledning vil vi invitere til et lille gensyn, hvor du kan møde gamle kammerater og genopfriske fordums minder.

Festlighederne afholdes d. 31. oktober 2009 på Viby Efterskole i tidsrummet 13.30 - 21.00

Program

- Kl. 13.30 Velkomst og fortællertime med René Holm Hansen
- Kl. 14.30 Rundvisning for interesserede ved nuværende elever
- Kl. 15.00 Kaffe og kage
- Kl. 15.30 Samling i henholdsvis Spejlsalen/Stenbukken (5 års) og Dramasalen (10 års)
- Kl. 18.00 Festmiddag (her er det muligt at komme med festlige og underholdende indslag).

For at deltage i disse festligheder skal du gøre følgende:

Gå ned i din nærmeste bank eller tænde for din "hjemme-bank" og betal det girokort, som du har fået tilsendt med posten, som er på 125 kr.

Hvis du ikke modtager noget med posten i løbet af den kommende uge, skal du kontakte skolen på tlf. 6442 1241, da vi så mangler din adresse eller har sendt til en forkert adresse

Dette skal alt sammen gøres senest torsdag d. 22. oktober

Hvis du glemmer at betale girokortet og ønsker at betale på selve dagen, bliver vi nødt til at opkræve et ekstra gebyr på 25 kr., idet du volder os ekstra besvær i forhold til administration!

Har du nogen spørgsmål er du velkommen til at kontakte Mikkel Lauridsen på 27126735 eller Christoffer Nissen på 26134281

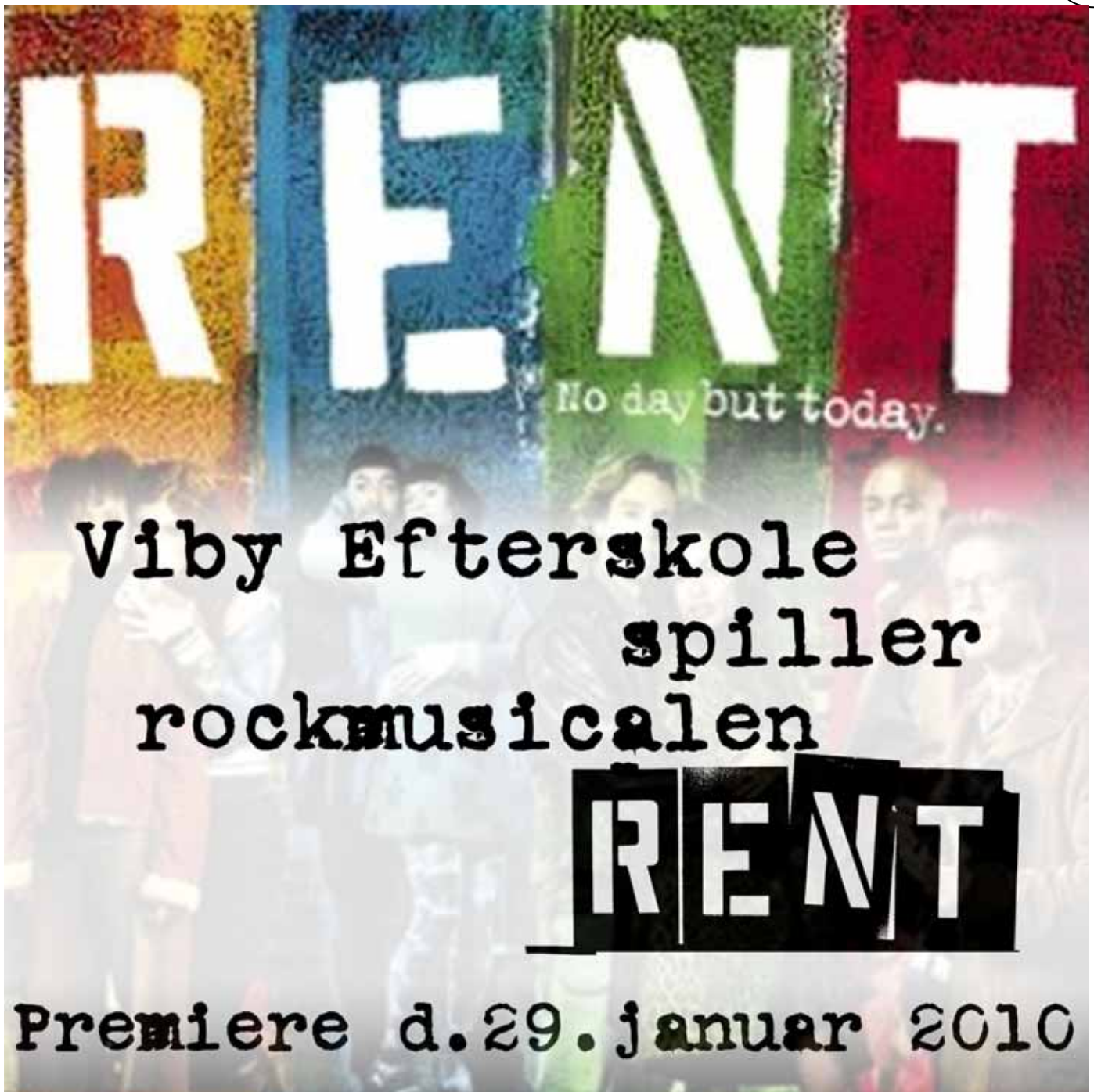
Mht. fest bagefter er I velkomne til selv at arrangere noget!

NB! Husk, der må ikke medbringes alkohol på skolen + skolen er blevet 100 % røgfri!

Vi håber at se jer alle!

Mange hilsner VelfB

Kom og hyg dig med dine gamle kammerater - lad de gamle historier få nyt liv.

Vibyvej 26A
 5580 Nørre Aaby
 Telefon 64 42 12 41
 E-mail: viby@viby-efterskole.dk
 Redaktion: René Holm Hansen
 Foto: Viby Efterskole,

Nyt fra skolevejledningen

DIGITAL SIGNATUR

En opfordring:

I forbindelse med den kommende tilmelding til ungdomsuddannelserne / 10 kl. vil det være en hjælp for både elever, forældre og skolen, hvis I som forældre anskaffer jer en digital signatur. Denne er gratis. Læs mere og anskaf den på:

www.digitalsignatur.dk

Se også skolens hjemmeside under skolevejledning – punktet uddannelsesvalg. Dog vil vi også lige understrege, at man godt kan blive tilmeldt uddannelserne / 10 kl. uden en digital signatur.

Mail: vejleder@viby-efterskole.dk

Af Flemming Deleuran og Bjarne Frandsen

